

Sentencja

Artykuł 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi prawa podatkowego państwa członkowskiego, który uzależnia zwrot zapłaconego podatku od dochodów kapitałowych z tytułu dywidend z udziałów poniżej progów określonych w dyrektywie 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich, zmienionej dyrektywą Rady 2003/123/WE z dnia 22 grudnia 2003 r., pobranych przez spółkę mającą siedzibę w innym państwie członkowskim od wykazania, że podatek ten nie może zostać zaliczony, ani jego zaliczenie nie może zostać przeniesione na kolejne okresy przez tę spółkę lub u jej bezpośrednich lub pośrednich udziałowców, ani nie może zostać on odliczony przez rzeczoną spółkę jako koszty operacyjne lub koszty uzyskania przychodów, podczas gdy taki warunek nie został przewidziany w odniesieniu do zwrotu podatku od dochodów kapitałowych zapłaconego przez spółkę będącą rezydentem, uzyskującą ten sam rodzaj dochodu.

(¹) Dz.U. C 53 z 15.2.2021.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 9 czerwca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litwa) – „Baltic Master” UAB/Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-599/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Wspólnotowy kodeks celny – Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 – Artykuł 29 – Ustalenie wartości celnej – Wartość transakcyjna – Artykuł 29 ust. 1 lit. d) – Pojęcie „osób powiązanych” – Artykuł 31 – Uwzględnienie informacji pochodzących z krajowej bazy danych do celów ustalenia wartości celnej – Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 – Artykuł 143 ust. 1 lit. b), e) i f) – Sytuacje, w których osoby uznaje się za powiązane – Artykuł 181a – Istnienie wątpliwości co do prawdziwości zadeklarowanej ceny]

(2022/C 294/10)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Baltic Master” UAB

Druga strona postępowania: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

przy udziale: Vilniaus teritorinė muitinė

Sentencja

1) Artykuł 29 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 82/97 z dnia 19 grudnia 1996 r., oraz art. 143 ust. 1 lit. b), e) i f) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 46/1999 z dnia 8 stycznia 1999 r. należy interpretować w ten sposób, że:

- kupującego i sprzedawcy nie można uznać za prawnie uznanych współników w działalności gospodarczej lub osoby powiązane z uwagi na istniejącą między nimi relację bezpośredniej lub pośredniej kontroli prawnej, w sytuacji gdy nie istnieje żaden dokument pozwalający na ustalenie takiego związku;
- kupującego i sprzedawcę można uznać za osoby powiązane ze względu na faktyczny stosunek bezpośredniej lub pośredniej kontroli, w sytuacji, w której okoliczności towarzyszące zawarciu spornych transakcji mogą, na podstawie obiektywnych przesłanek, być postrzegane jako wskazujące nie tylko na to, że między owym kupującym a owym sprzedawcą istnieje ścisła więź oparta na zaufaniu, lecz że jeden z nich jest w stanie sprawować kontrolę nad drugim lub że osoba trzecia może sprawować tego rodzaju kontrolę nad nimi oboma.

- 2) Artykuł 31 ust. 1 rozporządzenia nr 2913/92, zmienionego rozporządzeniem nr 82/97, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by w przypadku gdy wartość celna przywożonego towaru nie mogła zostać ustalona zgodnie z art. 29 i 30 tego rozporządzenia, mogła ona zostać ustalona na podstawie zawartych w krajowej bazie danych informacji dotyczących wartości celnej towarów, które mają to samo pochodzenie i które, mimo że nie są „podobne” w rozumieniu art. 142 ust. 1 lit. d) rozporządzenia nr 2454/93, zmienionego rozporządzeniem nr 46/1999, są objęte tym samym kodem TARIC.

(¹) Dz.U. C 35 z dnia 1.2.2021.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 9 czerwca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal judiciaire d’Auch – Francja) – EP/Préfet du Gers, Institut national de la statistique et des études économiques (INSEE)

(Sprawa C-673/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Obywatelstwo Unii – Obywatel Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej mający miejsce zamieszkania w państwie członkowskim – Artykuł 9 TUE – Artykuły 20 i 22 TFUE – Prawo głosowania i kandydowania w wyborach lokalnych w państwie członkowskim miejsca zamieszkania – Artykuł 50 TUE – Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej – Skutki wystąpienia państwa członkowskiego z Unii – Wykreślenie z rejestrów wyborców w państwie członkowskim miejsca zamieszkania – Artykuły 39 i 40 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Ważność decyzji (UE) 2020/135]

(2022/C 294/11)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal judiciaire d’Auch

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: EP

Strona przeciwna: Préfet du Gers, Institut national de la statistique et des études économiques (INSEE)

przy udziale: Maire de Thoux

Sentencja

- 1) Artykuły 9 i 50 TUE, a także art. 20–22 TFUE w związku z umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, która została przyjęta w dniu 17 października 2019 r., a weszła w życie w dniu 1 lutego 2020 r., należy interpretować w ten sposób, iż od chwili wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej w dniu 1 lutego 2020 r. obywatele tego państwa, którzy korzystali z prawa pobytu w państwie członkowskim przed zakończeniem okresu przejściowego, nie mają już statusu obywateli Unii ani, w szczególności na podstawie art. 20 ust. 2 lit. b) TFUE i art. 22 TFUE, nie przysługuje im już prawo głosowania i kandydowania w wyborach lokalnych w państwie członkowskim ich miejsca zamieszkania, także wtedy, gdy zgodnie z prawem państwa, którego są obywatelami, są również pozbawieni prawa głosowania w wyborach przeprowadzanych przez to ostatnie państwo.
- 2) Badanie trzeciego i czwartego pytania prejudycjalnego nie wykazało żadnego elementu, który mógłby wpłynąć na ważność decyzji Rady (UE) 2020/135 z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie zawarcia umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.

(¹) Dz.U. C 98 z 22.3.2021.